

Cal acompanyar les famílies en la prova de la malaltia

"La família ha estat des de sempre l'hospital més proper", ha dit el Papa Francesc en l'audiència de dimecres 10 de juny en la qual va parlar de la malaltia i va demanar a tots que s'acompanyés la família en aquesta prova.

09/06/2015

Audiència, dimecres 10 de juny de 2015

Estimats germans i germanes, bon dia!

Continuem amb les catequesis sobre la família, i en aquesta catequesi m'agradaria tocar un aspecte molt comú en la vida de les nostres famílies, el de la malaltia. És una experiència de la nostra fragilitat, que vivim principalment en família, ja des de petits, i després sobretot de grans, quan arriben les xacres. En l'àmbit de la vida familiar, la malaltia de les persones que estimem la patim amb “una mica més” de sofriment i d'angoixa. Moltes vegades per a un pare i una mare, és més difícil de suportar el mal d'un fill, d'una filla, que el mal propi. Podem dir que la família ha estat des de sempre l'“hospital” més proper. Encara avui, arreu del món, l'hospital és un privilegi reservat per a pocs, i sovint cau lluny. Hi ha la mare, el pare, els germans, les germanes i les àvies que

s'encarreguen de les cures i ajuden a guarir.

En els Evangelis, moltes pàgines parlen de les trobades de Jesús amb els malalts i la seva voluntat de guarir-los. Es presenta públicament com un lluitador contra la malaltia que ha vingut per guarir l'home de tot mal: el mal de l'esperit i el mal del cos. És realment commovedora l'escena evangèlica que acabem d'esmentar de l'Evangelí de Marc. Diu així: *«Arribat el vespre després de la posta del sol, li portaven tots els malalts i els endimoniats»* (1,29). Si penso en les grans ciutats modernes, em pregunto on són les portes davant les quals es porten els malalts que esperen ser curats! Jesús mai deixa de preocupar-se per la seva guarició. No ha passat mai de llarg, no ha girat mai la cara cap a una altra banda. I quan un pare o una mare, o potser també senzillament uns amics li portaven davant un

malalt perquè el toqués i el guarís, no tardava gens; la guarició passava sempre per damunt de la llei, fins i tot d'una llei tan sagrada com el repòs del dissabte (cf. Mc 3,1-6). Els mestres de la llei renyaven Jesús perquè guaria un dissabte, feia el bé un dissabte. Però l'amor de Jesús era donar la salut, fer el bé: i això va sempre en primer lloc!

Jesús envia els seus deixebles a fer la seva mateixa obra i els dóna el poder de guarir, és a dir d'apropar-se als malalts i de cuidar-se'n a fons (cf. Mt 10,1). Cal tenir en compte el que Jesús va dir als deixebles en l'episodi del cec de naixement (Jn 9,1-5). Els deixebles –amb el cec present allà!– discutien sobre qui havia pecat, perquè havia nascut cec, ells o els seus pares, per causar la seva ceguesa. El Senyor va dir clarament: ni ell, ni els seus pares; és així perquè es manifestin en ell les obres de Déu. I el va guarir. Aquesta és la glòria de

Déu! Aquesta és la tasca de l'Església! Ajudar els malalts, no perdre el temps amb xerrameques, ajudar sempre, consolar, animar, estar a prop dels malalts; és aquesta la tasca.

L'Església invita a la pregària contínua pels éssers estimats afectats pel mal. La pregària pels malalts no ha de faltar mai.

Hem de pregar més, ja sigui personalment, ja sigui en comunitat. Pensem en l'episodi evangèlic de la dona Cananea (cf. Mt 15,21-28). És una dona pagana, no és del poble d'Israel, però és una dona pagana que demana a Jesús que guareixi la seva filla. Jesús, per posar a prova la seva fe, primer respon amb duresa: "No puc, haig de pensar primer en les ovelles d'Israel". La dona no retrocedeix –una mare, quan demana ajut pel seu fill, no es rendeix mai; tots sabem que les mares lluiten pels fills– i respon:

“Fins i tot als gossos, quan els amos s'alimenten, se'ls dóna alguna cosa!", com per dir: “Almenys tracta'm com un gosset!". Aleshores Jesús li diu: «Dona, que n'és de gran la teva fe! Que es faci segons el teu desig» (v. 28).

Davant la malaltia, també a la família hi ha dificultats, a causa de la feblesa humana. Però, en general, el temps de la malaltia fa créixer la força dels llaços familiars. I penso si n'és d'important educar els fills ja des de ben petits a la solidaritat en temps de malaltia. Una educació que no té en compte la sensibilitat per la malaltia humana, empetiteix el cor. I fa que els nens quedin “anestesiats” envers el sofriment aliè, incapaços d'enfrontar-se amb el patiment i de viure l'experiència dels límits. Quantes vegades nosaltres veiem arribar a la feina un home, una dona amb una cara cansada, amb una actitud cansada i quan se li pregunta

“Què tens?”, respon: “He dormit només dues hores perquè a casa fem torns per estar prop del nen, de la nena, del malalt, de l'avi, de l'àvia". I la jornada continua amb la feina. Aquestes coses són heroïques, són l'heroïcitat de les famílies! Aquestes heroïcitats amagades que es fan amb tendresa i amb coratge quan a casa hi ha algú malalt.

La debilitat i el patiment dels nostres més estimats, poden ser, per als nostres fills i els nostres néts, una escola de vida -és important educar els fills, els néts a entendre aquesta proximitat en la malaltia en família-

i es converteixen quan els moments de la malaltia són acompanyats per la pregària i per la proximitat afectuosa i considerada dels familiars. La comunitat cristiana sap molt bé que la família, en la prova de la malaltia, no se la pot deixar sola. I hem de donar gràcies al Senyor per

les belles experiències de fraternitat eclesial que ajuden les famílies a travessar el difícil moment del dolor i del sofriment. Aquesta proximitat cristiana, de família a família, és un veritable tresor per a la parròquia; un tresor de saviesa, que ajuda les famílies en els moments difícils i fa entendre el Regne de Déu millor que molts discursos! Són carícies de Déu.

*Font: Traducció: Josep Ma Torrents –
Catalunya Religió*

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/cal-
acompanyar-les-families-en-la-prova-
de-la-malaltia/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/cal-acompanyar-les-families-en-la-prova-de-la-malaltia/) (12/08/2025)